

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/104/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215214912
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2215214912.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnenkyňou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: Q. I., nar. XX. Y. XXXX, bytom obec C., o 498,22 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 12. septembra 2016 č.k. 11C/424/2015-44, takto

rozhodol:

I. Odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanej sa priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu účelne vynaložených trov odvolacieho konania v celom rozsahu s tým že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 11C/424/2015-44 z 12. septembra 2016 súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne použitím ust. § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 53 ods. 9 a § 101 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

2. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázaný tento **s k u t k o v ý s t a v**:

3.1 Právna predchodkyňa žalobkyne (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) uzatvorila so žalovanou dňa 17. mája 2011 zmluvu o pôžičke č. 20077693, na základe ktorej poskytla žalovanej pôžičku vo výške 936,24 eur na zakúpenie spotrebného tovaru. Žalovaná sa zaviazala pôžičku splácať v 20 mesačných splátkach po 42,13 eur splatných do 20. dňa v príslušnom mesiaci, t.j. od 20.07.2011 až do zaplatenia, najneskôr do 01/2013. Podľa zmluvy bola RPMN vo výške 60,91%, ročná úroková sadzba bola vo výške 60,91%, priemerná RPMN bola 46,56%, konečná splatnosť úveru bola označená údajom 1/2013. Tieto údaje vyplývajú z Podmienok k zmluve o pôžičke, ako neoddeliteľnej súčasť pôžičky.

3.2 Žalovaná čerpala úver vo výške 570,36 eur, uhradila akontáciu vo výške 93,64 eur a dňa 16. júna 2011 uhradila jednu splátku vo výške 42,13 eur, úver sa zaviazal uhradiť 20 mesačnými splátkami po 42,13 eur mesačne od 06/2011 do 01/2013, teda úhrnom mala žalovaná uhradiť sumu 931,46 eur, ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad. Žalovaná uhradila celkom sumu 514,94 eur.

3.3 Keďže žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako pôvodná žalobkyňa listom zo dňa 24. augusta 2012 vyzvala žalovanú k

okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Celkový dlh žalovanej v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti predstavoval sumu 498,22 eur.

3.4 Pôvodná žalobkyňa ako postupca postúpila pohľadávku na žalobkyňu - spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, na základe čoho súd prvej inštancie pripustil zmenu na strane žalobkyne podľa § 92 O.s.p. (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinný do 30. júna 2016, ďalej len „O.s.p.“), a to uznesením č.k. 11C/424/2015-31 zo dňa 30. marca 2016.

3.5 Z takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzavrel, že danom prípade sa jedná o právny vzťah účastníkov na základe spotrebiteľskej zmluvy, teda spotrebiteľský právny vzťah. Bolo zrejmé, že danom prípade sa jedná o vopred pripravenú formulárovú (typovú) zmluvu pôvodnej žalobkyne, ktorej obsah žalovaná nemala možnosť reálne ovplyvniť. V danom prípade písomné vyhotovenie úverovej zmluvy neobsahuje, údaj o termíne splátok, údaj o konečnej splatnosti úveru v tom tvare, v akom ho predpokladá citovaný zákon, čo má za následok, že úverová zmluva uzavretá zmluvnými stranami dňa 17. mája 2011 je bezúročná a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

3.6 Pokiaľ ide o vyhlásenú predčasnú splatnosť úveru, súd prvej inštancie uzavrel, že žalobkyňa nepreukázala jej dovoľenosť podľa § 565 O.z., keď nepreukázala dohodu zmluvných strán o možnosti veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky a tiež nepreukázala, že by v súlade s § 53 ods. 9 O.z. žalovanú ako spotrebiteľa upozornila v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

3.7 Oprávnenie pôvodnej žalobkyne požadovať od spotrebiteľa - žalovanej, v prípade porušenia jej povinností splácať poskytnutý úver riadne a včas, zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, s úhradou ktorej sa dostala do omeškania o viac než 30 dní súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1až 3 O.z. a aj podľa § 53 ods. 4 písm. k) O.z., keďže „dojednania“ o jednostrannej povinnosti žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu v pôvodným veriteľom žalovaného vopred pripravenom formulári tlačiva Podmienok podľa názoru súdu, nespĺňali náležitosti písomnej dohody zmluvných strán o zmluvnej pokute v zmysle § 544 ods. 2 O.z..

3.8 Súd návrh žalobkyne mohol považovať za dôvodný len do výšky 145,06 eur (570,36 úver - 421,30 bez akontácie uhradených splátok). Súd žalobcovi nepriznal nárok z absolútne neplatnej zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute v úhrnnej výške 82,02 eur.

3.9 Z úradnej povinnosti súd v zmysle § 5b ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihladol na premlčanie práva žalobkyne na zaplatenie súdom ustálenej sumy 145,06 eur v 3-ročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka a skonštatoval, že po zaplatení 10 splátok mal žalovaný zaplatiť 11. splátku do 20. apríla 2012. Odo dňa 21. apríla 2012 do 20. júla 2012 boli splátky premlčané v počte $4 \times 42,13 = 166,52$ eur. Žalobkyňa si mala svoje právo uplatniť do 3 rokov, to je do 20. júla 2015, žalovaná návrh podala až po uplynutí tejto doby, t.j. dňa 13. augusta 2015, teda nárok bol premlčaný.

3.10 O trovách konania rozhodol súd tak, že v konaní úspešnej žalovanej nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže jej žiadne nevznikli.

4. Včas podaným odvolaním sa žalobkyňa domáhala zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa ust. § 389 ods. 1 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016, ďalej len „C.s.p.“), alternatívne napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že odvolací súd žalobe v celom rozsahu vyhovie. Podľa názoru žalobkyne rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Nesúhlasí s právnym posúdením danej veci a vyhodnotením otázky premlčania. Súd prvej inštancie pri posúdení plynutia premlčacej doby vychádzal z nepreukázaných údajov, a to z dátumu poslednej neuhradenej splátky. Poukazuje na to, že listom zo dňa 24. augusta 2012 právna predchodkyňa žalobkyne vyzvala žalovanú k úhrade dlžnej sumy do 3 dní od jej doručenia, žalovaná výzvu neprevzala. Trojdňová lehota uplynula dňa 14. septembra 2012, dňa 15. septembra 2012 tak došlo k splatnosti celej dlžnej sumy. Tento dátum je potrebné považovať za začiatok plynutia premlčacej doby. Pokiaľ bola žaloba podaná dňa 17. augusta 2015, premlčacia doba k predmetnému dátumu neuplynula. Žalobkyňa poukazuje na

rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 31. júla 2008 sp. zn. 4Cdo/146/2008. V odvolaní si zároveň vyčíslila trovy odvolacieho konania v celkovej sume 46,72 eur.

5. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadrila, ani sama odvolací návrh nepodala.

6. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex officio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti ako aj v časti rozhodnutia o trovách konania vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p..

8. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 14. augusta 2018 (§ 219 ods. 1, 3 C.s.p. v spojení s § 378 ods. 1 C.s.p.).

9. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11C/424/2016 je zaplatenie 498,22 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 498,22 eur od 15. septembra 2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, to všetko z titulu nesplatenia úveru poskytnutého zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 17. mája 2011 uzatvorenej právnou predchodkyňou žalobkyne (Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovanou. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu, ktorým bola žaloba žalobkyne v celom rozsahu zamietnutá.

10. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 C.s.p. odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu sa potom žiada dodať už len nasledovné:

11. V posudzovanej veci bolo nesporné uzavretie spotrebiteľskej zmluvy dňa 17. mája 2011, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 936,24 eur na zakúpenie spotrebného tovaru, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť v mesačných splátkach po 42,13 eur.

12. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnych argumentoch, z ktorých celkom jasne a nepochybne vyplýva, že v danej veci ide o právny vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou, pri ktorej žalobkyňa (resp. jej právna predchodkyňa) vystupovala ako dodávateľ, ktorej predmetom podnikania je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov a žalovaná vystupovala v pozícii spotrebiteľa, ktorá nemala možnosť formulárovú zmluvu a jej vopred pripravený a predtlačený obsah nijakým spôsobom ovplyvniť. Súd prvej inštancie tiež ustálil, že nakoľko spotrebiteľská zmluva neobsahovala zákonom predpísané náležitosti (v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), a to údaj o konečnej splatnosti úveru ako i údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny,

úrokov a iných poplatkov, tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalším argumentom odôvodňujúcim zamietnutie žaloby bol ten, že súd na žalobkyňou vyhlásenú predčasnú splatnosť neprihliadol, nakoľko žalobkyňa nepreukázala jej dovolenosť v zmysle ust. § 565 O.z.. Súd tiež zmluvnú podmienku, podľa ktorej si žalobkyňa môže uplatniť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky za nesplnenie zmluvných povinností vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

13. Nakoľko žalobkyňa v odvolaní vyššie uvedené závery, na základe ktorých prvoinštančný súd zamietol žalobu v celom rozsahu nijakým spôsobom nenapadla, neuviedla argumenty ktorými by vyššie uvedené závery súdu spochybnila, odvolací súd viazaný odvolacími argumentami sa teda správnosťou týchto záverov nezaoberal (§ 380 ods. 1 C.s.p.).

14. Prihliadnuc na vyššie uvedené ako i odvolacie argumenty žalobkyne bolo potom povinnosťou odvolacieho súdu zaoberať sa iba tou skutočnosťou, ktorú žalobkyňa namietala, a to premlčaním ňou vymáhaného nároku.

15. S argumentom žalobkyne o tom, že zo strany žalobkyne došlo k predčasnému ukončeniu zmluvy uplynutím lehoty uvedenej v predžalobnej upomienke, ktorou vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo sa odvolací súd, tak isto ako súd prvej inštancie nemôže stotožniť.

16. Podľa § 565 O.z., ak ide o planenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, pokiaľ si veriteľ uplatní nárok na zaplatenie celej pohľadávky, podmienkou tohto postupu je výslovné dojednanie v zmluvných podmienkach, alebo v rozhodnutí. Z obsahu Zmluvy ako i Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy však nevyplýva, že medzi stranami sporu bola táto možnosť žalobkyne ako veriteľa dohodnutá. Správne preto súd na vyhlásenie predčasnej splatnosti neprihliadol.

18. Pokiaľ teda žalobkyňa nepreukázala dohodu o možnosti požadovať splatenie celej pohľadávky, musel súd pri určení splatnosti dlžnej sumy vychádzať zo splatnosti jednotlivých splátok podľa zmluvy samostatne, teda vždy ku dňu splatnosti tej ktorej pohľadávky.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná čerpala úver vo výške 570,36 eur, uhradila akontáciu v sume 93,64 eur a dňa 16.6.2011 prvú splátku vo výške 42,13 eur. Žalovaná okrem akontácie (ktorá nebola predmetom úverového úveru) uhradila celkom sumu 421,30 eur (t.j. 10 splátok po 42,13 eur). Pokiaľ žalovaná splatila prvých desať splátok, čo bolo v konaní preukázané a žalobkyňa tento záver nijakým spôsobom nespochybnila, predmetom konania boli teda posledné štyri splátky, a to nasledovne: 11. splátka vo výške 42,13 eur splatná dňa 20.4.2012 (právo sa premlčalo dňa 20.4.2015), 12. splátka vo výške 42,13 eur splatná dňa 20.5.2012 (právo sa premlčalo dňa 20.5.2015), 13. splátka vo výške 42,13 eur splatná dňa 20.6.2012 (právo sa premlčalo dňa 20.6.2015) a posledná 14. splátka vo výške 22,67 eur splatná dňa 20.7.2012 (právo sa premlčalo dňa 20.7.2015).

20. Odvolací súd sa stotožnil s aplikáciou § 101 O.z. na posudzovanú vec, upravujúceho trojročnú premlčaciu dobu na každú splátku jednotlivu. Splátky zostatku dlžnej sumy (po skonštatovaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru) v období od 20. apríla 2012 do 20. júla 2012 boli premlčané, vychádzajúc pritom z dátumu podania žaloby (17. augusta 2015).

21. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu, pokiaľ súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol, rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti žaloby potvrdil, a to vrátane vecne správneho a odvolaním osobitne nenapadnutého závislého výroku o náhrade trov konania.

22. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. C.s.p.) a vznikol jej voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania.

23. O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 369 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

24. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.)

25. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).